

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

522. Quid sit reservatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

PARAGRAPHVS II.

De reservatione beneficiorum
facta à Papa, ac primò qui-
dem de reservatione
in genere.

Questio. 522. Quid sit reservatio?

Respondeo: solere eam definiri ex Ænea de Falconibus, quòd sit beneficium vacaturi ad se avocatio, vi cuius nimirum ligantur manus aliis omnibus collatoribus, subduciturque beneficium Ordinariorum potestati, quã aliàs, cessante hac avocatione, quilibet Episcopus in suo Episcopatu beneficia omnia conferre potest, ita ut attentata jam ab aliis provisio evadat nullius valoris. Castrop. *tr. 13. de benef. p. 15. n. 1.* Azor. *p. 2. l. 6. c. 34. q. 1.* & alii passim. Verum expressius & melius videtur definiri à Lott. *l. 2. q. 26. n. 1.* quòd sit interdictum Papæ, factum inferiori circa usum potestatis ordinandi beneficium gratiã providendi bene meritis.

2. Dicitur primò: *interdictum* seu prohibitio, & in hac totalreservationis vis consistit, adeoque ad eam simplicem inhibitionem solam, sive facta sit cum, sive absque decreto irritante, satis consequitur, qui unicus illius effectus est, ut per consolidationem potestatis conferendi in Papâ reservante ea tota elidatur in collatore inferiore, ita ut si is contra huiusmodi inhibitionem provideat de beneficio, provisio illius dicatur attentata, & sit nulla. Atque ita reservationes plures inductæ per regulas nullo decreto irritante communitæ, quæ nihilominus dictum effectum habent. Lott. *à n. 2.* Garc. *p. 5. c. 1. n. 408.* citans Simonet. *de reserv. q. 18.* Quemadmodum autem decretum irritans reservationi adjectum, est quid diversum ab ea; ita vis eius diversa; siquidem reservatio cum decreto irritante non tantum inficit titulum, reddendo collationem factam ab inferiore nullam, sed etiam possessionem, depellendo omnem ab eâ colorem. Siquidem ubi ad est simplex reservatio, etiam cum prohibitione expressa, licet provisio inferioris sit nulla, adhuc tamen allegari potest ignorantia, ratione cuius color aliquis est in titulo; at ubi adest decretum irritans, ignorantia prætendi non potest; cum illud etiam ignorantes, & ante notificationem afficiat, & in hoc valentius sit ipsa reservatio, aut inhibitione. Garc. *loc. cit. n. 409. & 410.* Lott. *à n. 5.* qui tamen *n. 9.* ex Gonz. *gl. 67. n. 21.* addit, valere id (nimirum quòd etiam ignorantes afficiat) de decreto solius Papæ, secus verò de alterius etiam Legati de latere, & *n. 10.* vim huius decreti non solum intrare, ubi adjectum est reservationi certi beneficii, vel generali clausulæ in corpore juris, ut Puteus *l. 3. decis. 180. n. 4.* sed etiam, si adjectum sit cuiunque reservationi generali, modò ipsa reservatio notoria sit, ut ipsius ignorantia prætendi nequeat.

3. Dicitur secundo *Papæ*, eò quòd solus Papa possit facere huiusmodi reservationes, cum solus habeat plenitudinem potestatis, Lott. *loc. cit. n. 11.* citans Simonet. *de reserv. q. 2. n. 2.* Quod autem attinet ad Legatum de latere, potest is beneficia, antequam vacent, suæ collationi reservare, etiam in favorem certæ personæ. Laym. *ad c. præsent. de off. legati. n. 7.* citans plures. Si tamen in Ecclesia cathedrali vel collegiata vacantur vacantur suæ

P. Leuten. Fori Benef. Tom. 11.

collationi reservavit, non potest, eâ pendente, aliam reservationem facere: Item si ex beneficiis aliis ad collationem alicujus spectantibus aliquod reservavit, non potest, eâ reservatione adhuc pendente, aliud beneficium in eisdem collatoris præjudicium sibi reservare. Laym. *ibid. n. 2.*

4. Dicitur tertio: *circa usum potestatis*; nam Papa per reservationem non aufert potestatem ab Ordinario, sed simplicem ejus usum in iis elidit, uti id proprium est interdicto seu inhibitioni, factique id citra cuiusque injuriam, cum jus conferendi in ipso originetur, & in alios diffundatur, ut pote radicum super jure principatus in Ecclesia; adeoque dum Papa reservat, non aufert, sed simpliciter cessat diffundere potestatem conferendi in inferiores; quemadmodum princeps non detraheret Magistratum per se creato, dum vellet munus judicandi ipse obire. Quapropter minus apte reservatio dicitur avocatio potestatis, nisi improprie, & relato termino ad simplicem usum. Lott. *à n. 13.*

5. Dicitur quarto: *ordinandi beneficia*; quia interdictum hoc respicit omnem modum ordinationis, ita ut in Episcopo sit elisa potestas, non tantum conferendi, sed etiam uniendi. Lott. *n. 22.*

6. Dicitur denique: *gratiã providendi bene meritis*; quia hic est finis reservationum omnium & scopus Papæ Lott. *n. 23.* remittens ad Simonet. *de reserv. q. 3.* & Gonz. *ad reg. 8. gl. 2. 3.*

Questio 523. In quo reservatio differat ab affectione, & beneficia reservata ab affectis?

Respondeo: in eo differunt, quòd reservatio fiat verbis, seu respiciat actum verbalem & expressum: ut si Papa per constitutionem, aut solo verbo dicat: *Reservamus.* Affectio autem fiat factis, sive respiciat actum realem, & factum, ex quo tanta oritur reservatio; ut cum Papa manum apponit super dispositione alicujus beneficii, in ordine nimirum, seu ad effectum illud conferendi, v.g. dum in commendam dedit, vel univit ad vitam collatarii; tunc enim per obitum commendatarii, vel collatarii illius tale beneficium manet affectum, ita ut tunc inferior collator nullis possit illud conferre, intellige pro ista vice, dum Papa beneficium renunciationem accepit; dum de beneficio proxime vacaturo mandavit provideri &c. dicitur affectio, & beneficium affectum, ita ut nullis aliorum collatorum se in ejus provisionem intromittere audeat. Barb. *juris Eccl. l. 3. c. 13. n. 43.* citans Gonz. *ad reg. 8. gl. 52. à principio.* Mandos. *ad reg. 5. Canc. in proam. n. 1.* Bursat & c. Pith. *ad tit. de præb. n. 317.* Castrop. *p. 15. n. 4.* qui etiam aliam addit differentiam; quòd reservatio sit perpetua, quia in perpetuum admittit Ordinariis potestatem conferendi beneficia reservata; affectio autem tantum pro tempore limitata, nimirum pro illa sola provisione subsequente; dum enim illa provisio, ad cuius finem Papa manum applicuit, effectum sortita est, cessat deinceps reservatio & affectio istius beneficii; citat pro hoc Gonz. *dicta gl. 2. n. 4.* & Azor. Idem tenet Lott. *n. 39.* nimirum durare affectionem, usque dum consumatur provisio Papæ; illam autem intelligi consumptam, sive provisio possessionem acceperit, sive non, cum possessio sit quid penitus separatum à provisione, per quam consumitur vacatio; intelligendo hoc de provisione pura; non autem de simplice mandato de providendo.

2. Porro dictum fuit, ad hoc, ut sit & dicatur

S 3

benefi-